

første omgang, og det betyder, at der er billigere importvarer fra USA og Europa.

Det, der er meget centralt, er, at USA og Europa ikke reagerer med protektionisme, men tværtimod åbner op for øget handel med de nye markeder og dermed medvirker og bidrager til at trække vækst og beskæftigelse opad og genskabe en økonomisk stabil udvikling.

EU bidrager selvfølgelig også på sin måde, især ved at koordinere medlemslandenes økonomiske politik, og det bidrag sker jo ved, at EU fungerer som en økonomisk enhed. Det, at vi trækker på samme hammel i de 15 EU-lande på det indre marked og gennem den økonomisk stabilitetsorienterede politik, skaber et godt grundlag for, at vi kan medvirke til krisens løsning; dels ved at sikre en stabil økonomisk udvikling i Europa og dels ved at spille en aktiv rolle i hjælpen til de kriseramte økonomier. Og derfor er forespørgselsdebattens tema jo også et tema, der er på EU's dagsordener på de møder, jeg bl.a. deltager i.

Det er helt centralt for EU at sikre, at bl.a. Østbanken og andre internationale fora fastholder deres engagementer i bl.a. Rusland for at bidrage til at øge mulighederne for de små og mellemstore virksomheder – for at tage et eksempel – så de kan fortsætte med at blive etableret og udvikle deres muligheder.

For den danske økonomis situation er det således, at krisen jo svækker vores eksportmuligheder. Og når vi samtidig har en relativt stærk vækst i den hjemlige efterspørgsel – både den private og den offentlige – så betyder det jo, at der lægges ekstraordinært pres på betalingsbalancen.

Der er selvfølgelig fortsat en risiko for, at krisen også kan påvirke handelen imellem industrilandene. Vurderingen har hidtil været, at der er en underliggende solid fremgang i den indre efterspørgsel, især i Europa og formentlig også i USA, og der er i dag ikke noget grundlag for, at regeringen skulle ændre den opfattelse, som også fremgår af den seneste økonomiske oversigt.

Det rentefald, der er relativt i den danske økonomi, som jo også er en følge – altså rentefaldet – af den internationale krise, er selvfølgelig normalt en fordel. Men som økonomiminister kunne jeg jo godt ønske mig, at rentefaldet ikke var så stort i en konjunktursituation, hvor vi har en for stærk efterspørgsel indenlands. Men renten er ikke noget, vi i regeringen og Folketinget beskæftiger os med. Det er Natio-

nalbankens anliggende, og Nationalbanken fører den rentepolitik, der er nødvendig, for at vi kan holde en stabil kronekurs.

Fastkurspolitikken – dvs. stabil kronekurs i forhold til D-marken og de andre kernevalutaer i EU – er jo et centralt grundlag for den økonomiske politik, der har været ført i Danmark i mere end 15 år. Og en sådan fastkurspolitik forudsætter det, man kalder en stabilitetsorienteret økonomisk politik med tilhørende struktur-reformer, som skaber de bedste muligheder for en stabil økonomisk udvikling og dermed også en stabil, stigende beskæftigelsesudvikling. Det er helt centralt, at vi holder fast i det. Det er regeringens politik.

Internationalt vil regeringen arbejde for at støtte de initiativer, som skal tages via Valutafondens arbejde med at sikre og udbrede – sagt i den anden rækkefølge udbrede og sikre bedre international standard for den finansielle virksomhed, bedre tilsyn og åbenhed over for, hvordan vi forholder os til hedgefonde i offshore-centre. Det er selvfølgelig uacceptabelt, hvis vi får generelle retningslinjer, som efterleves, jeg havde nær sagt, på normal vis, og at vi så har nogle enklaver, hvor man ikke retter sig efter de internationale standarder. Så det vil vi arbejde stærkt for. Vi vil også vurdere, om der er muligheder for, at den type långivning, som hedgefondene er udtryk for, kan veje tungere, når man risikovurderer de finansielle kreditgivere, end de gør i øjeblikket.

Vi vil også arbejde for, at den løbende rådgivning og overvågning bliver effektiv, og især støtte det, der er sat i gang omkring Valutafonden: at der sker en ekstern evaluering af Valutafondens arbejde.

Man skal være opmærksom på, at Valutafonden ofte arbejder under meget stramme tidsforhold. På mange måder er der jo ikke forskel på en bankkrise i Danmark, uanset det kan være en lille bank, og så når Korea er i krise. Undskyld sammenligningen. Der er brug for meget hurtige reaktioner. Og i tilfælde af Korea kan jeg oplyse, at Valutafonden havde 4 dage til at sammensætte et program. Til gengæld må man også sige, at Korea er et af de lande, der først fik stabiliseret sin situation og nu er på vej op igen.

Men det er klart, at vi er nødt til hele tiden at vurdere og lære af erfaringerne, også omkring Valutafonden.

Rusland er et særligt problem, som Valutafonden selvfølgelig stadig væk skal være invol-